

betaler Tilsynet med Digerne, at de fritages for Skatten, og at Sandpumpen kunde komme derned og rense Kremnitze Havn op, hvilket vilde være overmaade formaalstjenligt.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg nævne nogle Muligheder, hvorved man dog maaske kunde bringe Udgifterne til Digerens Vedligeholdelse noget ned. Der er fortalt os, at man har Vanskelighed ved at skaffe Granit til de nødvendige Forstærkninger, og at man derfor maa søge at fiske Søsten ovre ved Langeland selv med Fære for at blive skudt paa, da Langelænderne værne om deres Sten og søge at holde de lollandske Røvere borte. Jeg vil dog henstille, at man fremtidig søger at undgaa at sætte Folk i Livsfære for at kunne vedligeholde de lollandske Diger. Der var maaske en anden Udvej at finde, som var lempeligere og lige saa god, nemlig den at søge hen til et Sted, hvor der er Overflod af Granit. Ovre paa Bornholm ligger den og flyder. Der have de Masser deraf, hele Landet, i al Fald dets Underlag, bestaar jo af Granit. Man vil vist meget let ved at sætte en Konkurrence i Gang der kunne skaffe sig billigere Materiale af den Art, og derved ogsaa bringe Ydelserne til Vedligeholdelse ned.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Mindretallets Ændringsforslag. Vi have ikke stillet dem for at skade Sagen, hvad det næsten kunde synes, at den ærede Ordfører forudsatte. Vi have stillet Ændringsforslagene, fordi vi anse dem for rigtige, og det mener Udvalgets Flertal jo egentlig ogsaa. Det har kun af andre Hensyn ikke kunnet gaa med til dem. Det maa de Herrer naturligvis selv forsvare med deres lollandske Samvittighed. Noget anderledes vilde det naturligvis stille sig, hvis den højtærede Finansminister vilde udtale sig for — nemlig naar der var et stærkt Ønske derom —, at man inden 3die Behandling tog Spørgsmaalet op til nærmere Overvejelse. Hvis et saadant Tilsagn skulde komme til at foreligge, vil naturligvis Mindretallet tage sine Ændringer tilbage. Men i modsat Fald forbeholde vi os vor Stilling.

Børdam: Jeg kan begynde med at rette en Tak til det ærede Medlem for Københavns 8de Kreds (Martin Olsen) for den store Kærlighed, han og hans Meningsfæller pludselig have faaet til Lolland. De have ogsaa allerede faaet en ret varm Tak af enkelte lollandske Blade. Det

fremhæves, at de ere de eneste Medlemmer, der have haft tilstrækkelig Rygrad. Det kan jo kun være beklageligt for os lollandske Repræsentanter, at vi ikke have tilstrækkelig Rygrad. Naar vi imidlertid paa dette Tidspunkt ikke have villet stille Ændringsforslag, som vi ikke have ment kunne føres igennem, har Aarsagen været den, at vi her have arbejdet under et vist Tryk. Dette for den lollandske Befolkning meget store og betydningsfulde Forslag er kommet ret sent til Tinget. Det var os om at gøre i allerhøjeste Grad at faa Forslaget gennemført i denne Samling. Hvis vi havde haft mere Tid, kunde vi selvfølgelig have trukket Forhandlingerne ud, saa kunde vi have stillet Ændringsforslag op, der kunde have været forkastede eller vedtagne her i Tinget; Ministeren havde kunnet tage Afstand fra dem eller billiget dem, og vi kunde have faaet Konference med Ministeren igen, og der var ikke sket nogen Skade derved. Men nu have vi haft rimelig Udsigt til at skulle sendes hjem til Paaske, og hvis dette Forslag derfor skulde ikke alene vedtages her i Tinget, men ogsaa i det andet Ting, var det nødvendigt, at vi ikke lagde det alt for mange Hindringer i Vejen.

Selv om dette Forslag ikke er helt og fuldt ud saaledes, som vi have ønsket det, have vi erkendt, at det var et stort Fremskridt og medførte ret betydelige Fordele for de lollandske Digeskatydere. Derfor have vi lollandske Repræsentanter ikke villet være med til at opstille et Forslag, om hvilket vi paa Forhaand havde hørt, at den højtærede Minister ikke vilde gaa ind derpaa, og som der heller ikke var nogen som helst Rimelighed for, at dette Ting vilde gaa ind paa. Ellers vilde det jo have været meget let for os at byde de Herrer Socialdemokrater over og sætte 400,000 Kr. i Stedet for 300,000 Kr., det var kun en Forandring af Tallene, som ikke var vanskelig at foretage. Vi have imidlertid kun villet gaa med til det, vi havde Rimelighed for at faa gennemført; og det, vi have opnaaet, betragter jeg ikke som saa lidt. Jeg betragter det som en ret stor Fordel, at vi ere naaede dertil, at Digeskatten kan nedsættes, naar Reservefonden er stegen til 500,000 Kr. Det er der dog nogen rimelig Udsigt til inden for en overskuelig Aarrække. Og jeg betragter det ligeledes som en meget væsentlig Fordel, at vi ere naaede til at have værnet Maribo Amts Interesser, saa at det ikke kan komme til at tilskyde mere end 200,000 Kr. Endelig anser jeg det for en